

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΤΟΥ 1793

1. Σκοπός της κοινωνίας είναι ή γενική ευημερία. Η κυβέρνηση υπάρχει μόνο και μόνο για να δίνει στον άνθρωπο την εγγύηση πώς θ' απολαμβάνει τα φυσικά και αναφαίρετα δικαιώματα του.
2. Τα δικαιώματα αυτά είναι ή ισότης, ή ελευθερία, ή ασφάλεια και ή ιδιοκτησία.
3. Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, και φυσικά και μπροστά στο νόμο.
4. Ο νόμος είναι ελεύθερη κ' επίσημη εκδήλωση της κοινής θελήσεως. Είναι ίδιος για όλους, είτε όταν προστατεύει είτε όταν τιμωρή. Δε μπορεί να διατάζει παρά όσα είναι δίκαια κι ωφέλιμα στην κοινωνία. Δε μπορεί ν' άπαγορεύει παρά όσα είναι βλαβερά γι' αυτήν.

5. Όλοι οι πολίτες είναι δεκτοί σε κάθε δημόσιο λειτούργημα. Οι ελεύθεροι λαοί, εκλέγοντας τους δημόσιους λειτουργούς, δεν αναγνωρίζουν άλλους λόγους προτιμήσεως απ την αρετή, την εξυπνάδα και τη μόρφωση.
6. Η ελευθερία είναι μια δύναμη πού ανήκει στον άνθρωπο, και πού του επιτρέπει να ενεργή χωρίς να βλάπτει τα δικαιώματα του άλλου. Για πηγή της έχει τη φύση, για κανόνα της τη δικαιοσύνη, και για προστασία της το νόμο.
7. Καθένας έχει δικαίωμα να δημοσιεύει τις σκέψεις και τα φρονήματα του, με τον τύπο, με τον προφορικό λόγο ή όπως αλλιώς νομίζει. Οι πολίτες μπορούν να συνέρχονται ειρηνικά και να ασκούν ελευθέρα όποιο θρήσκευμα πιστεύουν.
8. Ο νόμος πρέπει να προστατεύει την κοινή και την προσωπική ελευθερία απέναντι στην καταπίεση εκείνων που κυβερνούν.
9. Κανείς δεν καταδιώκεται, δε συλλαμβάνεται, ή: φυλακίζεται παρά όταν κι' όπως ορίζει ο νόμος.
10. Όσοι ζητούν, εκδίδουν, υπογράφουν ή διατάζουν την εκτέλεση παρανόμων πράξεων είναι ένοχοι και τιμωρούνται.
11. Κανείς δεν δικάζεται και δεν τιμωρείται αν δεν άπολογηθή πρώτα, αν δεν κλητευθεί νόμιμα, κι' αν δέν υπάρχει αντίστοιχος νόμος, πού να δημοσιεύτηκε πριν άπ την κολάσιμη πράξη του.
12. Δικαίωμα ιδιοκτησίας είναι το προνόμιο κάθε πολίτη να μεταχειρίζεται και να διαθέτη όπως νομίζει καλύτερα την περιουσία του, τα εισοδήματα του, τούς καρπούς τής εργασίας και τής δραστηριότητος του.
13. Όλοι μπορούν να διαθέσουν όπως νομίζουν τη δουλειά τους και τον καιρό τους, μα ούτε οι ίδιοι μπορούν να πουλήσουν τον εαυτό τους, ούτε να πουληθούν από άλλους, γιατί το πρόσωπο τους είναι ιδιοκτησία αναπαλλοτρίωτη. Ο νόμος δεν αναγνωρίζει ιδιαίτερη τάξη δούλων ή υπηρετών, αλλά μόνο ανταλλαγή υπηρεσιών κι' αμοιβών ανάμεσα στον εργαζόμενο και τον εργοδότη.
14. Κανείς δεν στερείται και το ελάχιστο μέρος τής ιδιοκτησίας του χωρίς δική του συγκατάθεση, παρά μόνο όταν άποδείχτη πώς κάποια δημόσια ανάγκη απαιτεί αυτή τη στέρηση, κι' αφού δοθεί μια δίκαιη αποζημίωση.
15. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται όταν δεν αποβλέπει σε δημόσια ωφέλεια. Όλοι οι πολίτες έχουν δικαίωμα να συνεργάζονται στον προσδιορισμό των φόρων, να επιβλέπουν τη χρήση τους και να ελέγχουν τη διαχείριση, τους.
16. Τα δημόσια βοηθήματα είναι χρέος ιερό. Η κοινωνία πρέπει να προνοή για τη συντήρηση των δυστυχημένων πολιτών.
17. Η παιδεία είναι γενική ανάγκη. Η κοινωνία πρέπει να ενισχύει μ' όλες τις δυνάμεις της τις προόδους του ανθρώπινου λόγου, κάνοντας τη μάθηση προσιτή σε κάθε πολίτη.
18. Η κυριαρχία ανήκει στο λαό, είναι αδιαίρετη, απαράγραπτη κι αναπαλλοτρίωτη.
19. Καμιά μερίδα του λαού δε μπορεί να μεταχειριστή την εξουσία ολόκληρου του λαού. Η μειοψηφία έχει το δικαίωμα να έκφραση τη θέληση της ελεύθερα κι ανεμπόδιστα.
20. Κάθε άρπαγας της εθνικής κυριαρχίας πρέπει να σκοτώνεται αμέσως άπ τους ελεύθερους πολίτες.
21. Ο λαός έχει πάντα το δικαίωμα ν' άναθεωρή και να μεταρρυθμίζει το Σύνταγμα του.
22. Κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να συνεργάζεται στη σύνταξη του νόμου και στο διορισμό των εντολοδόχων του.
23. Οι δημόσιες θέσεις είναι ουσιαστικά προσωρινές.
24. Τα εγκλήματα των εντολοδόχων του λαού δεν πρέπει ποτέ να μένουν ατιμώρητα.
25. Το δικαίωμα της υποβολής αναφορών στους αρμοδίους δεν μπορεί ποτέ ν' απαγορευτεί, ν' αναβληθεί ή να περιοριστεί.
26. Η αντίσταση εναντίον της καταπίεσεως είναι συνέπεια των φυσικών δικαιωμάτων του ατόμου.
27. Ολόκληρη ή κοινωνία καταπιέζεται. όταν ασκείται καταπίεση σ' ένα μόνο μέλος της. Και κάθε μέλος καταπιέζεται, όταν ασκείται καταπίεση σ' όλη την κοινωνία.
28. Όταν ή κυβέρνηση παραβιάζει τα δικαιώματα του λαού, ή επανάσταση είναι για το λαό, και για κάθε μερίδα του, το πιο ιερό κι' αναγκαίο καθήκον.

(Πηγή:Βικιπαίδεια)

18 Αυγούστου 2009